

Johann Kleinschmidt

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Johannes Kleinschmid,
I.U.D. & P. Ad Exequias, quas Suavißimo puerulo Johanni von Lohn/ filiolo
carissimo, Parentes moestissimi paratas cupiunt, Omnes Academiae Cives
invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770976123>

Druck Freier Zugang

Kleinschmid, J.

in

J. v. Lohr.

Rostock, 1638.

48

Quo

Rector Universitatis Rostochiensis

JOHANNES KLEIN-
SCHMID, J. U. D. & P.

AD EXEQUIAS,

quas

*Suarissimo puerulo*JOHANNI von Lohm /
filiolo carissimo,

Parentes moestissimi paratas cupiunt,

Omnes Academia Civis invitat.

Ad horam primam in templo S. Petri,

R OSTOCHII,

Literis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

ANNO M DC XXXVIII.

HEmporis hujus verni facies
ponit nobis ob oculos, nostræ vitæ
& conditionis fragilitatem, præser-
tim in pueris & infantibus. Ut enim
illud producit quidem flosculos novellos, sed va-
rijs tempestatibus eos ac fortunæ subjectos: Ita
omnes homines varijs morborū generibus, etiam
adultiores subjectos videmus, imprimistamen in-
fantes & puerulos, quævis aëra lædit & affligit.
Quapropter Homerus eos *μυρωθαιες* appellat, qui
tempore non longo durant. Non longe abeur-
dum est, *exemplum ejus rei exhibet nobis* JOHANNES
von Lohm/ *puerulus mellitissimus ac tenerrimus. Pa-*
trem is habuit Reverendum, Humanissimum ac Do-
ctissimum virum DN. MATTHIAM von Lohm/ *Ec-*
clesiæ Cathariniana hic in patria Pastorem. Matrem
ELISABETAM Koltzowen. Is hanc lucem ingressus
est, Anno millesimo sexentesimo trigesimo sexto die no-
no Junij, hora tertia nocturna, statim in sequenti so-
lenni S. S. Trinitatis festo & die regeneratus est, & ita
Ecclesiæ militantis membrum factus, nomen accepit
pro avi paterni JOHANNIS. *Avum paternum habuit*
virum integerrimum & spectatissimum MATTHIAM
von Lohm/ *qui de relictis bonis paternis & maternis,*
ob gravissimas pura Religionis persecutiones, quibus in
patria terra maximè premebatur, ad hæc maritima
Oceani

conferre coactus est. Is piè defunctus a vobis pater. s,
postquam urbem hanc ingressus, singulari Dei provi-
dentia, propter singulares ingenii dotes & cognitionem
linguae Romanae, in amicitiam cum Reverendorum &
Clarissimorum virorum Dn. D. DAVIDIS CHYTRÆI,
D. JOHANNIS FREDERI, D. JACOBI BORDIN-
GII & aliorum, de hac Academia præclare merito-
rum, tum & Amplissimorum & Prudentissimorum
in regimine urbano virorum, ut nonnullis spectatissi-
mis hujus Urbis moderatoribus adhuc bene constat,
pervenit, & ad extremum vitæ halitum in illorum fa-
miliari conversatione constanter permansit. Et quia
apud serenissimum & potentissimum SVÆCIÆ re-
gem D. CAROLUM p.m. propter varia seruitia
maritima, præsertim in bello Livonico, in magna esti-
matione esset, à Reg. Majest. singulari vectigalis Pri-
vilegio in regno Svecico donatus est. Aviam paternã
piè defunctus habuit ANNAM Wineken/ muliebrinns
virtutum exemplar evidentissimum, quartam & ul-
timam piè mortui MATTHIÆ vom Lohm/senioris con-
jugem per gratam. Pro avo paternus ei fuit JOHAN-
NES vom Lohm/ Vir strenuus & Nobilis in ducatu
CLIVIORVM, in Enappenbaum & Sturlein/
penes Goch & Wese hereditarium. Pro avia illius pa-
terna fuit ANNA Crusen/ ex florentissima ejus duca-
tus & nobilissima CRVSIORVM ibi nota prosapia,

A 2

pro-

ZOVIVS, civis hujus urbis primarius, qui & ex nota
& primaria KOLTZOVIORUM familia prodiit.
Aviam maternam agnovit URSULAM DREWES/
qua ex praclaris & vetustis der DREWESEN / Smieden
vnd Kronen familiis originem trahit. Proavus ma-
ternus COSMUS Kolbow exstitit, vir dum in vivis
esset, inter cives hujus urbis non postremus. Proavia
materna ANNA RADENICIA matrona optima &
honestissima. Ex hisce modo nominatis parentibus &
majoribus, hic pie defunctus puerulus natus est. Et
quamvis longioris vitae spem in hoc recenti & novello
conjugii germine parentes concepissent, optassent, & si-
bi promississent, tamen Deo aliter visum est, qui non
diutius hunc tenerrimum flosculum, inter tot tristissimi
hujus seculi varias & arumnosas tempestates rerum
omnium, hinc inde agitari, ac procellarum conquassa-
tiones affligi, & astus belli continuos tribulari: sed in-
quietam omnium piorum consuetudinem & portum
beatissimae vitae transferri voluit. Ut enim flosculi hoc
tempore verno succrescunt, caput ex terra elevantes:
Ita hic flosculus capite in terram demisso, crescere desit
& exaruit. Nam cum ante sex septimanas à papulis,
quibus mirum in modum hic puerulus vexatus, divi-
na benedictione liberaretur, eheu! ante duodecim dies
in variolorum morbum incidit: & cum hic morbus
paululum remitteret, statim febris subsecuta, cum tussi
vehe-

sculum jam denati plane eneruarent; Quia ubiuis
medicamentis frustra, praterito die Lunæ circa horam
septimam vespertinam in plenilunii statione seu hora
piè, placidè, in multorum adstantium presentia, absq̃
ulla membrorum convulsione, & ullo mortis indicio
& horrore finem vivendi inter mortales fecit. Meritò
parentes filioli hujus immaturum obitum deplorant:
Siquidem eximia in illo conspexerunt dona, quibus
maximo perfusi gaudio: Imò quia jam secunda vice
sortem conjugii maxima animi consternatione experti
sunt, ut enim ante biennium mors dira parentes filiolo
MATTHIA, qui tantum annum cum dimidio absoluit,
& bona spe parentes privavit: ita & hic nondum
duos annos finivit.

Verisimile sane est, quod hæc ultima verba præ
se ferunt: pios parentes, priori vulnere ex obitu
primi filioli accepto vix dum confanato, nunc
etiam altero sanciatos, gravissimo dolore affici. Sed
quid faciant ð ipse pater, vir alijs consolationem
adferre solitus, & in eo genere exercitatus sibi ipsi
nequaquam deerit nec sinet conjugem eo gra-
vius, quam decet, cruciari. Si enim nebulam re-
centis doloris paulisper discussit, aliquo ratio-
nis inferioris radio, videbit in puro isto sapientiæ
Christianæ coelo Deum coeli terræq; ut condito-
rem, ita rectorem providentissimum, atq; arbi-

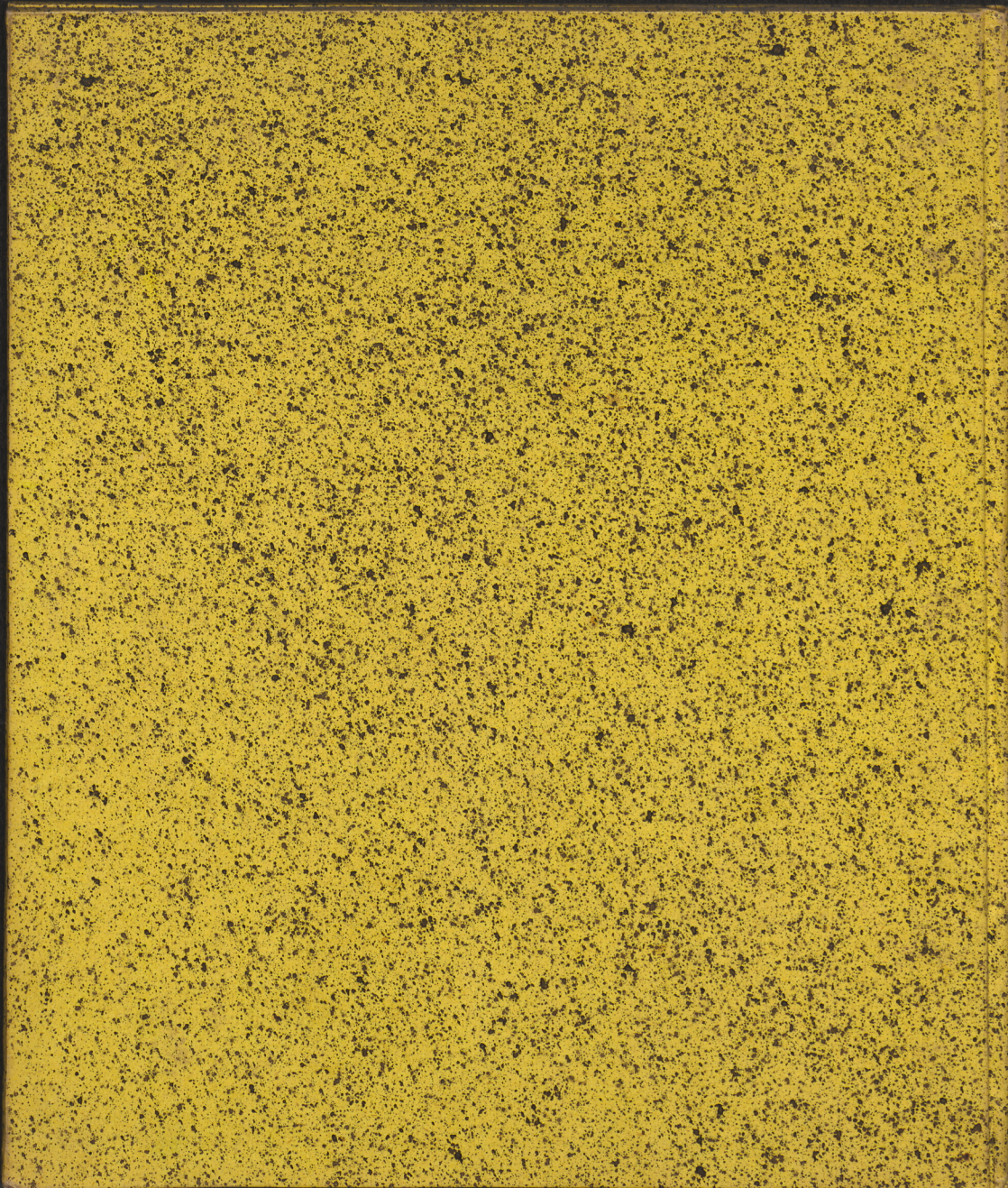
et iudicium, ut neq; mortalis pater filium, sollicitudine majori observet, neq; cura accuratiori prosequatur, neq; amore ardentiori diligat, quam coelestis ille pater facit. Quid ergo putamus? is, qui ne capillum quidem sinet, ex capite in terram defluere, non passerculum in terram cadere, sinat puerulum ex pijs & Christianis parentibus, natum sine suo nutu interire? minime id vero: Deus est, cujus potentiam nulla mortis aut fati violentia coerceat: pater est, qui nihil, nisi cum cura & labore paterno conjunctum, filio contingere permittet. Quid ergo animum patris humani quidem, sed & Christiani doctoris possit in obitu filioli commovere, qui ista de Dei arbitrio habeat cognitissima? Sed id quoq; consideretur quanta sit vis necessitatis, *βερωτὶς ἀπεισι καθανεῖν ὁφείλεται*, Debemus morti, nos nostraque; nec fuit aut erit quisquam, cui hoc fatale debitum, à natura contractum, non sit persolvendum? Quid ergo doleamus id à nobis exigi, quod jure exigitur, quod necessario dandum? Malus miles qui imperatorem gemens sequitur, inquit ille: Imo malus debitor est, qui solvit invitus, quod in diem creditum est, nec retinere licet. Quid miremur, si findatur quod fissile est? Si cera ab igni liquefiat? ligna urantur? quod mortale est
moria-

moriatur? Cur indignemur, si dat aliquan-
do, quod nunquam non fieri videmus. At
puer erat bonæ spei, bonæ indolis? potest vero et-
iam bona seges spem mentiri; multa sunt, quæ
etiam bonæ spei, bonæ indolis promissa interci-
piunt; & ex quibus gaudia promittuntur paren-
tibus, non raro majoris luctus causæ existunt. Co-
gitentur hujus temporis eventa, pericula, incom-
moda, non tantum illa belli & calamitatum ex
bello nascentium, (quamvis & illa gravissima sunt
& metuenda) sed etiam ista pacis, imò inter studio-
rum liberalium sectatores & cultores, qui ut ab
otio illo honesto dicti sunt Scholastici, ita sui no-
minis honorem studiose implere debebant. Nunc
videmus ea nescio quo, quam pestilenti sidere, ex-
citata pericula, & incommoda, ut multo inter-
dum sit satius filio exequias parare, quam in Scho-
lam deducere, in Academiam mittere, studijs con-
secrare, Musis commendare. Quod si fatali qua-
dam benignitate, pericula & scopulos illos Aca-
demicos evaserint absq; naufragio, habent qui-
dem parentes, quod sibi, quod ipsis gratulentur:
Sin verò aliquid sinistra evenerit, qui dolor, quæ
ægritudo sollicitis parentibus adfertur! quam ve-
hement, quam optent filiolum, ex cunis potius ad se-
pulchrum quam ex Academia efferri. Sed exem-
plum inspiciamus omnibus exemplis; majus:
Actus

Actus enim in tunc regem tot nonet, mortuus est,
sepultus est, filius Mariæ: quid mater numquid gla-
dius animam ipsius hoc spectaculo nō penetravit?
At resurrectio filij eam triduo post recreavit; Re-
creabit etiam suos parentes hic puerulus, è pulvere
terræ surrecturus, & ut membrum Christo capiti
in corpore adhæsurus. Sed vos, Academici cives,
hortandi estis, ut vestra quoq; præsentia parenti-
bus, obitum filioli ægre ferentibus, vestram ope-
ram navare, velitis. Erit hoc illis solatio, erit no-
bis honori alijs emolumento. Fiet conventus
in templo S. Petri ad horam primam. Ad
hanc igitur ut frequentes conveniatis, & Rem-
pub, utramq; & provinciam totam Deo commen-
detis, officiose rogo. P. P. Rostochij die 23.

Martij Anno Domini 1638,

moriatur? Cur indignemur,
do, quod nunquam non fi
puer erat bonæ spei, bonæ indoli
iam bona seges spem mentiri;
etiam bonæ spei, bonæ indolis
piunt; & ex quibus gaudia pro
tibus, non raro majoris luctus ca
gigentur hujus temporis eventa,
moda, non tantum illa belli &
bello nascentium, (quamvis & ill
& metuenda) sed etiam ista pacis,
rum liberalium sectatores & cu
otio illo honesto dicti sunt Scho
minis honorem studiose implere
videmus ea nescio quo, quam pe
citata pericula, & incommoda
dum sit satius filio exequias parare
lam deducere, in Academiam mi
secrare, Musis commendare. Qu
dam benignitate, pericula & sce
demicos evaserint absq; naufrag
dem parentes, quod sibi, quod i
Sin verò aliquid finistri venerit,
ægritudo sollicitis parentibus ad
hinc, quam optent filiolum, ex
pulchrum quam ex Academia eff
plum inspiciamus omnibus e

